

# במדניה

(המשך מעמוד 9)

לציין כי אולי זה נאמר לצורך בירורים מפלגתיים או בינמפלגתיים, אבל ביסודו של דבר אין לזה שחר...  
היתה זו יותר מבצעה. שר הפיתוח מר-דכי בנטוב הכריז במפורש בכנסת, כי מקור התקלה בתמנע נעוץ בציוד זלקוי שסיפקו הספקים הגרמניים. כשנשאל על כך מנחם באדר, המנהל הכללי של משרד הפי-תוח, במסיבת עיתונאים שנערכה במפעל, ענה אף הווי: "הספקים הגרמניים סיפקו לנו ציוד לקוי. הבטחנו להם שלא נפרסם זאת, ובתנאי זה הם הכימו לספק לנו את החלקים החסרים על חשבונם." באדר גם ביר-קש מהעיתונאים לא לפרסם את דבריו בנקודה זו.

עכשיו שוב עבר הכדור לידי משרד הפי-תוח המפימי. מקורביו של ספיר דאגו לפרסם את דבריו, שנאמרו בישיבה הסגורה בהחלט. הכחנה הברורה: להציג את בנטוב ואת באדר כשקרנים, לרמוז בבירור כי הרצת המפעל נכשלה באשמתה של ההנהלה המקומית, המודרכת על-ידי ראשי המשרד. בינתיים נמשכה בתמינע עבודת ההרכבה המחוששת, במאמץ עליון להפעיל את ה-מפעל ולהתחיל בהרצתו. אך בשעה שספיר הטיל את "פצצתו" במועצת השילומים, ארע השבוע פיצוץ חמור עוד יותר: מכר-נית אוטורקאר, שנשאה את חלקי הגומי להרכבת המכונית האחרונת, עלתה באש ב-מעלה מכתש רמון. מנוע המכונית התי-פוצץ, הציוד הושמד כולו. אפילו האופי-טימיסטים המושבעים ביותר בחוגי הנהלת תמנע הודו: ההרצה המקוה תידחה לש-בועות ארוכים גוספים.

## עדות

### הצעה פרטית

על שולחנותיהם של שר העבודה מרדכי נמיר ושר המשטרה שלום בכור שיטריית הונחה הצעת-חוק חדש: חוק להגנת המשפחות המבורכות בילדים רבים. ההצעה לא הוגשה על-ידי מפלגה, ודעת-כנסת או שר בממשלה. היא הוגשה על-ידי האורת שלמה כהן-צידון. כהן-צידון, ממושקף, צנום ומהיר-דיבור, עלה ממצרים לפני 12 שנה, גמר את חוק לימודיו באוניברסיטת תל-אביב והתמסר בהתלהבות לשני תפקידים: פרקליטות, והגי-נה על זכויותיהם של בני עדות המזרח. אחת הבעיות אשר הטרידו את הפרקליט הצעיר (35) היתה: מדוע חייבים אבות המשפחות הגדולות לשאת לברם את עול גידול וחינוך לילדיהם, בה בשעה שמוסדות המדינה מצהירים וחוזרים כי זהו תפקיד בעל חשיבות לאומית-בטחנית ממדרגה רא-שונה? 100 הל"י שראש הממשלה מעניק לאם של עשרה ילדים נראו לו כלעג לרש.  
"ידד כוונן". כתב השבוע כהן-צידון באל המזרח, בטאון ארגון יוצאי ספרד ו-המזרח-התיכון (אי"ט): "ישראל מעוניינת שהמגויסים לצה"ל יבואו לשרותם הצבאי כשהם עמוסי מטען של חכמה ודעת, ולא יבואו שבורים וממורמרים".

סעיפי הצעת-החוק, אשר נוסחו לפי כל הלכות המקצוע: משפחה גדולה תיחשב כל משפחה אשר בה יותר משני ילדים, כולל ילדים מאומצים. לכל משפחה כזו ינתן פנקס משפחה, וכל ילד לאחר הילד השני יקבל פנקס ילד מוגן, עד גיל 18.  
בעל פנקס משפחה יהיה זכאי לנכות מתשלום מס-הכנסה כל סכום, אשר יוציא על חינוך ילדיו. הוא גם יהיה זכאי לתמיכה ממשלתית להשגת דיור נאות, בצורת הלי-ואה ללא רבית או שכירות בתנאים הוגנים. כל ילד בעל פנקס ילד מוגן יהיה זכאי להיכנס למקומות בידור בכרטיס חופשי מכל היטל עירוני, ממשלתי או אחר. הוא גם יהיה זכאי לנסוע בתחבורה ציבורית במח-צית המחיר של נוסע רגיל, ואף יהיה זכאי, במקרה ואין הוריו מבוטחים במוסד רפואי, לקבל טיפול רפואי חינם, על חשבון ה-ממשלה.

"תקציב עצום". שני השרים קראו את הצעת-החוק, השיבו עליה במשפטים בלתי-מחייבים. כתב נמיר לכהן-צידון: "הצ-עתך תהיה ודאי נגד עינינו בבואנו לספל בשאלת זכויות המשפחה מרובת-הילדים, במסגרת הביטוח הלאומי".  
העיר שיטריית, אשר אליו נשלחה ההצעה בהיותו השר היחיד מכני עדות המזרח: "הרעיון טוב ומעודד, אלא ביצועו בהתאם להצעתך יצריך תקציב עצום".  
טען כהן-צידון: "אם התקציב עצום גם לגבי המדינה, כיצד להגדירו לגבי האב בעל ההכנסה המוגבלת?"

שלוש הפנים המופיעות בתמונות מש-פניה של נערה אחת, צעירה ישראלית לפני שש שנים לארצות-הברית, חזרו לפני שבועיים כשהיא עומדה בזרוע-השחקנית תיאטרון מצליחה. זהו סיפורו של השחקנית שהגיעה אל פסגת-הכבוד, שישקה את תפקיד אננה "אננה פראנק" (בתמונה האמצעית) לתפקידים במחזות שקספיריים לצידם, כבים מפורסמים כמו השחקנית קתרין

פני שש שנים הפלגתי לארצות-הברית לימודים. היה זה אחרי שסיימתי את לימודי העברית הרצליה בתל-אביב, אחרי שהסקתי לק-ריה נאמנה ולהופיע על בימת הבימה. ידעתי שאבחר לעצמי תהיה קריירה של שחקנית. אול-אצלי הפחד הגדול, פחד שאתחיל לעבוד בתיא-לדעת מה אני עושה. משום כך החלטתי ללמ-ד כשרון ללא לימוד לא ואמר דבר.

התקבלתי בניו-יורק לנייבורהוד פליי סקול, א-הספר למשחק המפורסמים ביותר, ממנו יצאו ידועים כגרגורי פק, ג'ואן וודרס והרבה במ-א סמים. נבחרתי וקיבלתי סטיפנדיה. כל מטרתי ללמוד; לא חלמתי שאזכה לעבוד באמריקה. קרובים בניו-יורק ולא היה לי כסף, במשך ד-שונות עבדתי בכל דבר בו אפשר להרוחץ-קריינית בתכנית העברית של קול אמריקה, במיניסיטר וגם כמלצרית.

למעשה עבדתי כמלצרית רק יום אחד. זה היה הקיץ. הייתי אז מאוד זקוקה לכסף. פגשתי מ-ישראלים, שהציעו לי לנסוע עמם לעבוד בכ-מלצרית. ניסיתי לטעון כי מעולם לא עבדתי אולם הם לימדו אותי לספר שאני מלצרית ב-שאקל את העבודה. הגענו למלון והתחלנו לעו-כבר ביארוחת הבוקר נוכחתי שלא נועדתי להיות כל החברה סחבו את המגשים ביד אחת למעלה; את מגשי בקושי בשתי ידיים, ל-אשה. כל הבחור במלון היו בריאות וחזקות, אני הייתי קטנה ו-איתי נורא מצחיקה. החלוק שהלבישו עלי היה עד לריצפה. כולם הסתכלו עלי בתמהון, אך-דבר.

בארחת הבוקר עוד שתקו המנהלים. אולם נ-יכלו להתאפק. כמה מהאורחים במלון, כולם יו-אוטי בסרט קריה נאמנה ונכנסו איתי בשיחה. ממני להופיע בפניהם בארוחת הצהריים. וכך, ל-מנהלים, הפכה המלצרית לפתע לקריינית. המו-מאוד. אולם הוא עדיין שתק.

רק בארוחת הערב, כשהגיע תור הצלחות הכנ-הרגע הטראגי. המנהל קרא לי והודיעני בצער-ש-קריירה של מלצרית מתאימה לי. למחרת חזרתי

★ ★ ★

כל הסתדר וקרא לטובה. אחד היהודים הופעתי במלון נורא התלהב, הפגיש אותי ע-פר ישראלים ויחד ערכנו סיבוב הופעות ע-אמריקה.

שנתיים למדתי בנייבורהוד פליי סקול. אחרי ל-לימודי, נכנסתי לקבוצה המקצועית של בית-ז-קבוצה בה משתלמים שחקנים המופיעים כבר עובדים שם על הצגות ועל קטעי מחזות. בכל-קבוצה זו הצגה, בה מופיעים שחקנים צעירים ב-



**אננה פראנק**

דינה פסקין-דורון קיד אננה פרא-בימת תיאטרון ברודוויי, עם השחקן הנודע יוס-קראוט הותיק, ששיחק בתפקיד אביה של אננה

**ברקת**  
לנקוי שמשות  
וכלי דכוכית

**החומר החדש**  
והמעולה - לניקוי מהיר, יסודי ולהברקה של שמשות, כלי זכוכית, חרסינה, פורמאיקה ואמאיל.

חוסך טרחה וזמן בעבודות הבית.

תוצרת של SHELL

**תלמה**  
תות - שדה  
כה טעירה ומרעננת...

מקפיד על מלוי תנאי התברואה  
RULES OF HYGIENE STRICTLY OBSERVED

## משרד הנריאות

מזהיר את הצבור בפני אכילת מאכלים שהוכנו ברחוב, כי הם אינם מוגנים בפני זיהום, ולכן עלולים להעביר מחלות ולגרור להרעלה מזונית.

אם תבקר בבית אוכל, בחר בזה בעל "הסרט הכחול", הסמל של משרד הנריאות לבתי-האוכל המקפידים על מלוי תנאי התברואה וההיגיינה.

"הסרט הכחול" הוענק עד כה בערים: ירושלים, תל-אביב, חיפה, באר-שבע, רמת-גן, נתניה ורחובות. ביתר ערי וישובי המדינה יוענק "הסרט הכחול" החל מיום 1.8.58.